

عنوان مقاله:

حق اقامت و آزادی رفت و آمد در حقوق ایران با تاکید بر محدودیت زنان

محل انتشار:

کنگره بین المللی جامع حقوق ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

دربیا رنجبرتبریزی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی اهر

ابوالفضل رنجبری - عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، گروه حقوق

خلاصه مقاله:

حق آزادی رفت و آمد یکی از شروط پایه ای هر انسان است و این یکی از حق بنیادین به شمار می رود در زمان اجرا و اعمال محدود به آزادی، مطلق مردان است در صورتی که این آزادی رفت آمد حق همه انسانهاست اعم از (مرد و زن) تناقض بین قانون اساسی کشورمان در زمان اعمال آن وجود دارد چرا که خبری به نام این حق در عمل واقع وجود ندارد و زنان کشورمان حتی با وجود موقعیت اجتماعی و تحصیلات حتی بالاتر از شوهران خود بدون اجازه شوهران خود قادر به صدور گذر نامه خود نمی باشند. چرا که این قانون صریح در کشورمان بر خلاف حقوق بشر است. در نشریات برای تفرقه رفتن از این موضوع مهم بحث از ثبات و نهاد خانواده شده ولی به نظر می رسد یک سلطه سنتی مرد سالاری است چرا که این حق نباید به مردان محدود شود چون این حق طبیعی و بنیادین است.. در میان اجزاء این حق آزادی، در پژوهش مقابل که مبتنی بر مطالعه و بررسی تغییرات حقوق زنان، در مورد اقامت و ترک آزادانه کشور و ورود به آن است، تلاش شده که با توجه به مکانیسم های حمایتی از این آزادی شاهد احقاق حق زنان در این خصوص باشیم.

کلمات کلیدی:

اقامت، رفت آمد زنان، حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634042>

